

Posudek bakalářské práce

Fenomén přeměny industriálních objektů na výstavní prostory moderního a současného výtvarného umění

Řešitelka: Erika Šajnová

Bakalářská práce Eriky Šajnové se zabývá aktuálním tématem konverze industriálních budov, které již neslouží svému původnímu účelu, na muzea umění či galerie. Zatímco v západním měřítku se ateliéry umělců a celá umělecká centra začala stěhovat do industriálních čtvrtí už v 80. letech 20. století, v našem kontextu je to otázka spíše porevoluční a významné počiny v této oblasti jsou často velmi mladé (kupříkladu projekt Centra současného umění DOX v areálu bývalého továrního komplexu v pražských Holešovicích). Práce Eriky Šajnové představuje tři případové studie podobných konverzí v českém prostředí a zasazuje je do širšího kontextu samotné problematiky industriálního architektonického dědictví a možností či úskalí, která se váží k využití těchto budov pro prezentaci moderního a současného umění.

V první části práce autorka shrnuje základní opěrné body, podle kterých konverze určovat či hodnotit (principy místa, tvaru a funkce Benjamina Fragnera, názory současných architektů jako je Ladislav Lábus nebo Alberto di Stefano). Dále popisuje vývoj institucí muzea umění a galerie především s ohledem na jejich architektonickou transformaci. Tuto část autorka mapuje především podle často citované knihy Ladislava Kesnera *Muzeum umění v digitální době*, ale pro alespoň základní srovnání se dívá také do zahraničí literatury tematizující muzejní architekturu. V následující sekci působí poněkud nelogicky návrat do 18. století k podobám výstavních prostor, což mohla autorka organičtěji včlenit do předcházející kapitoly historické transformace samotných institucí. I další sekce o výstavnictví některé klíčové poznatky z předchozí sekce opakuje, přestože přináší řadu nových příkladů z našeho kontextu i zahraničí. Domnívám se, že historickou posloupnost by bylo možné do práce včlenit jen jednou a v jejím rámci poukázat na jednotlivé aspekty. V závěrečné části práce autorka aplikuje teoretické poznatky na tři konkrétní pražské příklady, MeetFactory, DOX a Museum Kampa. Tato část práce umožňuje tvůrčí kritický přístup, kdy se teorie prolíná s vlastním pozorováním. Zde by bylo možné některé sekce ještě prohloubit, více se zabývat historií i proměnou jednotlivých budov, argumenty podložit například rozhovory s iniciátory konverzí apod.

Přes výše zmíněné nedostatky je celkově práce logicky strukturována, jednotlivé kapitoly na sebe dobře navazují, autorka pomáhá čtenáři v orientaci v textu provázanými odkazy. Poznámkový aparát je až na drobné překlepy v pořádku. V úvodu autorka pečlivě definuje klíčové pojmy, jimiž se bude zabývat: kromě samotné konverze i pojmy muzeum a galerie, které jsou v našem kontextu často používány jiným způsobem než v kontextu zahraničním. Práce je psána bohatým, téměř prozaickým jazykem s minimem překlepů či gramatických chyb. Po obsahové stránce je práce rovněž hodnotná, s pomocí kvalitní české i zahraniční literatury a řady internetových zdrojů téma rozvádí na skutečně velkém množství konkrétních příkladů ze současnosti i historie dané problematiky. Pokud by problematika autorku dále zajímala, bylo by možné provést obsáhlejší výzkumy například pro účel magisterské práce.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm *výborně*.

V Praze dne 29.8.2012

Karina Kottová, M.A.